

Miroslava Čápková

Momentálně jsem služebně i věkově z knihovny nejstarší. Do okresní knihovny jsem nastoupila hned v červnu po škole, měla jsem velké štěstí, že zrovna odcházela paní Pěva Zacharová, která mě stačila zaškolit a ukázat, co vše obnáší dětská knihovničina. Po celou dobu se snažím jít nejen v jejich šlépějích, ale dlouhá léta se snažím hledat nejvhodnější cesty k dětskému čtenářství. Několik desítek let působím také v národním Klubu dětských knihoven SKIP ČR.

Vaše jméno si většina lidí ihned spojí s dětským oddělením. Pracovala jste vždycky v oddělení pro mládež?

Ano, a moc jsem si to vždy přála. Vytouženě jsem o prázdninách jezdila s dětmi na tábory, tenkrát to mohly být jedině tábory pionýrské, a přes rok vedla dětský oddíl, abych se po studiu na škole snáze dostala k dětem.

Chtěla jste být odjakživa knihovnicí? Co nebo kdo vás přivedlo k myšlence, že byste se jí mohla stát?

V první třídě po pobytu v nemocnici jsem toužila být dětskou sestřičkou, které tenkrát nosily naškrobený čepček - toto povolání mne lákalo, ale na konci školní docházky už jsem měla jasno, že budu pracovat v knihovně. Rodiče se domnívali, že v pubertě přece nemohu mít vyhraněný názor; tak jsem nejdříve šla na uherskobrodské gymnázium a teprve po maturitě a dalším studiu jsem jim mohla dokázat, že své cíle neměním. A nelituji, gymnázium ve městě Komenského mě díky výborným profesorům také motivovalo k umění, hudbě a literatuře. A také na knihovnické škole jsem měla štěstí na vyučující, za všechny jmenuji prof. Závodského, který nám přednášel světovou literaturu, a české literatuře nás učila paní Věra Hofmanová, píšící tenkrát pod pseudonymem Věra Podhorná, která později proslula jako Květa Legátová.

V knihovně pracuje

od r. 1977

Oblíbený nápoj ke knize

Určitě kafičko, rychlorozpuštěné, abych se nezdržovala a měla víc času na čtení. A to bez mléka, neb jsem naletěla na poslední výzkumy: do kafe mlíko, na rakev víko.

Nej poloha na čtení

Ležmo poloha jen doma, v autobuse i vlaku to nějak nezvládám.

Neřest

Nedochvilnost, zvláště při docházce k dopravním prostředkům

Jak vypadala knihovna za vašeho dětství?

Veřejná knihovna v obci byla kvůli omezeným prostorům poskládána v policích ve dvou řadách. A to bylo velmi zajímavé - jaká kniha se asi vyloupne z té druhé řady. Knihy byly obalené uniformně do hnědého tuhého papíru, na hřbetě popsaný název moc nelákal ke čtení, ale pan knihovník – učitel vytušil rozpaky každého žáčka, kterému knihu sám direktivně vybral. Byla jsem zde častým hostem, už i díky tomu, že tatínek přečetl úžasné množství zvláště cestopisné literatury, kterou jsem mu musela chodit půjčovat, protože se vracel pozdě ze zaměstnání.

Pamatujete si první knihu, kterou jste sama přečetla?

Čapkovo Povídání o pejskovi a kočičce : jak spolu hospodařili a ještě o všelijakých jiných věcech.

Četla jste s oblibou povinnou četbu?

V době mého dětství nebyl takový výběr knih, a protože jsem nerada vyčnívala, radši jsem si knihu přečetla dobrovolně a snad i ráda. A některé doporučené tituly na gymnáziu mi v paměti zůstávají dodnes a ráda se k nim vracím, např. k Rollandově Petru a Lucii.

Pamatujete si všechny dětské čtenáře jménem? A stává se často, že z vašich dětských čtenářů se stávají dospělí lidé, kteří vodí do knihovny vlastní děti?

Některé časté dětské návštěvníky naší knihovny si podle jmen pamatuji, jiná těžší jména anebo méně časté hosty musím však lovit v paměti. Je důležité malého čtenáře oslovit jeho křestním jménem, lépe se tak naváže vztah se čtenářem a jméno se uloží snáze do paměti. A pokud naši čtenáři vyrostou a sami mají děti, které přivedou do knihovny, je to velká radost, o kterou se dělíme spolu s kolegyní navzájem.

Máme před sebou Noc s Andersenem. Jak celkově vnímáte mediální rozruch kolem NsA? Změnila se nějak vaše náplň práce po získání ocenění?

Každým rokem před Nocí s Andersenem spolu s kolegyní prožíváme tytéž pocity. Bude se nocovat i jinde nebo jen u nás? Napíšu nám z knihoven, škol, domů dětí, dětských domovů, divadel, občanských sdružení, od hasičů, skautů i pionýrů, jak se jim akce vydařila? Budeme i letos tisknout pohlednice a rozesílat je do spacích míst naší vlasti i celého světa? Dostanou je všichni noční spáci? Zapojí vzdálení organizátoři do příprav i dospělé ve svém okolí? Pohlídají společně děti, aby po náročném programu šťastně usnuly a aby se jim během noci nic nestalo???

A teprve až je po všem, až po přečtení všech zpráviček z více než 1500 míst, až dojde k sepsání závěrečné statistické zprávy, napětí zmizí a my můžeme klidněji usnout.

Všech ocenění, která přinesla Noc s Andersenem, si moc vážím, nejvíce mne těší, že si veřejnost všimla i knihovnické profese, která také může přispět k rozvoji dětského čtenářství. A uvědomuji si, že uznání není jen naše, nám patří jen pomyslná tisícinka a kousíček z každé ceny patří také každému, kdo s námi sdílí na dálku kouzlo společného pohádkového večera.

Jakou knihu nejradši čtete vnoučatům?

Z knih Ivony Březinové mají naše holčičky nejvíc rády Teta to plete.

Prozradíte nám nějaký emotivní zážitek z knihovny, který vás fakt dostal?

Protože jsem povahy zádumčivé, a protože nemám na to, abych vyprávěla veselé historky z natáčení, tak bych vzpomněla, že díky profesi jsem mohla osobně i na dálku potkat celou řadu vynikajících osobností. S dětským literárním kroužkem jsme objevili živou hrdinku Gabru z knihy Amálie Kutinové, psali jsme si s její příbuznou Marií Kubátovou, dopisy přicházely i od Bohumila Říhy či Františka Nepila.

A co teprve osobní setkání, na ta se také nedá zapomenout, vždyť do knihovny k nám na Slovácko zavítal např. Jiří Žáček, Stanislav Rudolf, Arnošt Goldflam, Iva Procházková, Petra Braunová, Jitka Smutná, Alena Ježková, Miloš Kratochvíl, Martina Drijverová či Jiří Černý. A také nesmím zapomenout na živého hrdinu Jindru Hojera, kdy se při setkání zúročilo, že jsem v dětství tajně přelouskala řadu foglarovek. A ať pátrám ve své paměti sebevíc, potkat živou Gabru - to mne ani ve snu nenapadlo ...

Čtenářům doporučuji :

Gabriella Zevinová – Život pozpátku

Liz cítila, že ji potkalo něco nádherného a věděla, že ji něco nádherného čeká i dál. Viděla všude děti - před sebou i za sebou, vlevo i vpravo- a všimla si, že většina z nich má zavřené oči. Proč? Podivila se Copak nevědí, že všude je toho tolik, nač se vyplatí dívat? Jak Liz plula po Řece dál a dál od domova, dál a dál od Onoho světa, hlavou jí letěla spousta myšlenek. Člověk má toho hodně na srdci, když je miminko, které čeká ještě dlouhá cesta. Není žádný rozdíl mezi životem popředu a pozadu, pomyslela si. Zamilovala si svůj život pozpátku...